

CHEMAREA STRĂBUNILOR

Jack London

Redactare: Oana Machidonschi
DTP: Evergreen Media
Corectură: Gabriela Ilincioiu

Traducere din limba engleză:
Felicia Chirvășoiu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LONDON, JACK

Chemarea străbunilor / Jack London ; trad. de Felicia Chirvășoiu. - București :
Aramis Print, 2016

ISBN 978-606-706-301-1

I. Chirvășoiu, Felicia (trad.)

821.111(73)-31=135.1

Copyright © 2016 Om Books International All Rights Reserved.

Copyright © 2016 Aramis Print s.r.l. Toate drepturile rezervate pentru versiunea în limba română.

Editura ARAMIS • Redacția și sediul social:
B-dul Metalurgiei nr. 46-56, cod 041833,
sector 4, București, O.P. 82 – C.P. 38;
tel.: (021) 461.08.10/14/15; fax: (021) 461.08.09/19;
e-mail: office@edituraaramis.ro; office@megapress.ro.

Departamentul desfacere: tel.: (021) 461.08.08/12/13/16;
fax: (021) 461.08.09/19; e-mail: desfacere@edituraaramis.ro
www.edituraaramis.ro
www.megapress.ro

Tipărit în India

Cuprins

1. În regatul sălbăticiei	7
2. Legea bătei și a colților	27
3. Dominanta fiară primitivă	47
4. Cine a devenit șef	75
5. Osteneala de pe pistă	93
6. Din dragoste pentru un om	123
7. Cântecul chemării	153
Despre autor	187
Personaje	188
Întrebări	190

Capitolul 1

În regatul sălbăticiei

*„Doruri vechi, adânc îngropate,
Se trezesc din somn și prind viață.
Vechi obiceiuri se reîntorc înc-o dată
Și pun stăpânire pe sălbatica ființă.”*

Buck trăia în înSORITA Santa Clara Valley, departe de locul în care se descoperise aur. Pentru că nu citea ziarele, nu știa că o mulțime de nenorociri îi așteptau în egală măsură pe oamenii și pe câinii puternici și cu blană deasă din San Diego până la Puget Sound. Acești căutători de aur voiau câini voinici, cu mușchi tari și blană deasă și călduroasă, care să-i apere de ger.

CHEMAREA STRĂBUNILOR

Buck trăia într-o casă uriașă, numită „Ținutul judecătorului Miller“. Era departe de drum, pe jumătate ascunsă între copaci. Buck avea patru ani și se născuse aici. Era mult mai liber decât ceilalți câini. Ceilalți trăiau în canise. Erau ciudați, precum mopsul japonez, Toots, și cățelușa mexicană fără păr, Ysabel, care rareori ieșeau pe afară.

Buck pășea măreț printre terrieri și îi ignora ca un rege pe Toots și pe Ysabel. Înota în piscină și se ducea la vânătoare cu fiii judecătorului. Le escorta pe Mollie și Alice, fetele judecătorului, în plimbările lor lungi. În nopțile de iarnă, dormea la picioarele judecătorului, lângă focul ce duduia în căminul din bibliotecă. Se juca cu nepoții judecătorului și avea grijă să nu pățească nimic rău.

Tatăl său, Elmo, era un imens Saint-Bernard. Buck nu era la fel de mare, cântărea doar vreo șaptezeci de kilograme, pentru că mama lui, Shep, fusese ciobănesc scoțian. Totuși, la cele șaptezeci de kilograme se adăugau demnitatea unui trai bun și respectul pe care i-l arătau toți.

CHEMAREA STRĂBUNILOR

Avea o ținută aristocratică, mușchi puternici și o sănătate de fier.

În 1897, aurul găsit la Klondike atrăgea bărbați din toată lumea către nordul înghețat. Dar Buck nu știa nimic, nici măcar că nu trebuia să aibă încredere în Manuel, ajutorul de grădinar.

Manuel jucase la loteria chinezească și pierduse. Așadar, avea nevoie de bani. Într-o noapte, când judecătorul și băieții lui erau ocupați, Manuel l-a dus pe Buck în gara College Park, ca și cum l-ar fi dus la o plimbare. Acolo s-au întâlnit cu un necunoscut.

- Ai fi putut împacheta mai bine marfa înainte să o livrezi, zise străinul arțăgos.

Manuel legă o frânghie groasă, dublă de gâtul lui Buck, pe sub zgardă.

- Răsuțește-o ca să-l sugrumi, a zis el.

Având încredere în Manuel, Buck acceptase funia cu demnitate. Dar când frânghia trecu în mâinile celuilalt, Buck mârâi amenințător. Spre surprinderea lui, străinul trase de funie, sufocându-l. Furios, se aruncă asupra bărbatului, care-l apucă de gât și-l aruncă pe spate. Funia se